

Testimoni d'un consumidor de cànnabis:

Tinc 25 anys. Fumo cànnabis des dels 12. Sempre deia que el porros no feien gaire mal i que jo controlava i que no tindria cap problema. Avui dia no penso el mateix. La meua vida ha estat un seguit de fracassos tant en la família com en els estudis i la feina. Quan fumava un porro em sentia més lliure i més confiat en mi mateix. Em sentia eufòric i tenia la sensació que tot era fantàstic. Però amb el temps, cada vegada estava més nerviós, amb més ansietat, i notava que el meu cor s'accelerava. A la llarga va aparèixer una sensació de por, de preocupació. Els pensaments eren confosos i no em podia concentrar en res. Està clar que vosaltres fareu allò que voldreu però crec que la meua experiència us hauria de servir per alguna cosa.

Testimoni d'un jove que segueix tractament per desintoxicar-se de la cocaïna:

Tinc 35 anys. Vaig acabar la carrera d'empresarials amb molt bones notes. Vaig començar a treballar amb feines de responsabilitat des de molt jove. Als 28 anys vaig entrar en una multinacional i cobrava un sou molt alt. No parava de viatjar. Em sentia molt pressionat per la responsabilitat de la feina. Per aguantar tot això vaig començar a consumir cocaïna de tant en tant, quan em sentia molt fatigat.

Quan esnifava no em sentia cansat, la coca m'estimulava i aguantava millor el ritme tant accelerat de la meua vida. Em semblava fantàstica aquella eufòria. Però amb el temps la maleïda pols blanca em va passar factura. Ara sóc un malalt, ho he perdut tot i, de moment no puc treballar. Espero sortir-ne d'aquesta però ho estic passant molt malament. La meua família també.

Testimoni d'un psiquiatre:

Els metges psiquiatres tractem alguns trastorns com la depressió, l'angoixa, l'ansietat, els brots psicòtics etc. Ho fem amb uns fàrmacs que no deixen de ser drogues i que cal administrar de manera molt controlada i només en cas de necessitat. Es tracta de medicaments com els tranquil·litzants o ansiolítics, els somnífers i els antidepressius.

Aquestes drogues disminueixen les angoixes i tranquil·litzen, perquè actuen com a depressores del sistema nerviós. Per això, de vegades, poden produir somnolència o sensació de fatiga.

Testimoni de dues adolescents que consumeixen drogues de disseny a la discoteca:

Tenim 18 anys i som amigues des de petites. Ens agrada la "festa" i la "marxa". Comencem divendres i no parem fins diumenge. Les pastilles fan que aguantem molt sense dormir. No tenim son. Ens donen molta marxa. Ens sentim eufòriques i contentes i no parem de ballar hores i hores. En una xerrada a l'institut ens van explicar que, a la llarga, l'èxtasi i aquestes coses poden afectar el cervell i donar problemes mentals. Però no ens volem menjar el coco pensant en tot això. Només volem passar-ho bé.

Testimoni d'un metge del servei de cures pal·liatives d'un hospital:

La morfina és una droga extreta de la planta del cascall. Els metges la utilitzem per suprimir o atenuar el dolor dels pacients que pateixen malalties terminals. És una droga molt potent i només l'administrem als malalts terminals quan els dolors són tant forts que els analgèsics corrents ja no fan efecte. El sistema nerviós és el responsable de la sensació de dolor. Aquesta droga suprimeix aquesta sensació dolorosa.

Testimoni d'un noi que va patir un accident de cotxe per haver consumit un excés d'alcohol

Tinc 22 anys i he tingut un accident de cotxe molt greu. Espero poder tornar a caminar algun dia però els metges no ho tenen clar. Va ser tornant a casa un dissabte a la nit. Havia begut massa. Jo m'adono que quan prenc alcohol el meu cervell respon més a poc a poc i els meus reflexos són molt lents. El meu estat d'alerta disminueix i sóc menys conscient de tot el que m'envolta. Quan vaig començar a sortir de nit, beure em desinhibia, i em semblava que d'aquesta manera m'ho passava millor. Cada cap de setmana bevia més del compte, i era tant inconscient que pensava que estava en condicions d'agafar el cotxe o la moto. Ara m'agradaria poder tornar enrere però això no és possible.